

Міністерство освіти і науки України  
Департаменту науки і освіти  
Харківської обласної державної адміністрації  
Комунальний заклад  
«Харківська гуманітарно–педагогічна академія»  
Харківської обласної ради

Презентація на тему:  
“Політична діяльність В’ячеслава Чорновола”

Виконала:  
студентка 211-ан групи  
Молодіко Анастасія

В'ячеслав Максимович Чорновіл — відомий український політик, державний діяч, публіцист і журналіст — народився 24 грудня 1937 року (за документами 1 січня 1938 р.) у с. Єрки Звенигородського району Черкаської області у родині сільських учителів. У радянські часи сім'я зазнала переслідувань. Сім'ї Чорноволів доводилося переїжджати з села в село, міняючи місця роботи.



В'ячеслав Чорновіл пішов до школи 1946 року відразу до 2-го класу (читав з чотирирічного віку). 1955 року закінчив Вільхівецьку середню школу із золотою медаллю і того ж року вступив до Київського державного університету ім. Тараса Шевченка на філологічний факультет, а з 2-го курсу перевівся на факультет журналістики. Ще під час навчання в університеті в нього сформувалися антиімперські, антикомуністичні переконання.



Започаткував в Україні національно-визвольний рух шістдесятників разом з І. Світличним, І. Дзюбою, Є. Сверстюком, А. Горською, М. Плахотнюком, Л. Танюком, В. Стусом, Г. Севрук та ін. За звинуваченням у "наклепі на радянський суспільний і державний лад" йому було присуджено три роки ув'язнення в таборах суворого режиму. Звільнили його в 1969 році.




ЧОРНОВОЛ ВЯЧЕСЛАВ  
МАКСИМОВИЧ, 1938 года  
рождения




Від часу створення (8—10 вересня 1989 року) Народного Руху України (НРУ) — член Руху та його Великої Ради, з березня 1992 — співголова, а з грудня 1992 року — голова НРУ.






Ось як про цей час згадував сам В'ячеслав Чорновіл: "Ідея створення Руху виникла спонтанно, вона йшла знизу. Прийшов час "розвалу імперії", так званої перебудови.




Він закликав низи до дії, а серед інтелігенції, колишніх політв'язнів, політичних діячів виявилися люди, які вирішили очолити цей рух. Я пригадую, як 17 вересня 1989 року ми вивели на вулиці Львова 200—250 тис. осіб. Це була природна потреба різко змінити ситуацію, яка на цей момент склалася в країні: ішло розвалення комуністичної системи, дуже активізувалися народні маси, і це треба було оформити.



Перша спроба створити у Львові "Демократичний фронт сприяння перебудові" була літом 1988 року, але нас тоді розігнали собаками й ОМОНОм. Наприкінці 1988 року, зайнявши національно-патріотичні позиції, нашу ідею підтримала більшість членів Спілки письменників України. Завдяки цьому нам легше було захищатися від свавілля влади, ми змогли виголосити програмні положення НРУ.





Почалося інтенсивне зростання організацій Народного Руху в областях. У вересні 1989 року відбулися установчі збори НРУ. 1993 року НРУ був перереєстрований на політичну партію, бо, будучи громадсько-політичною організацією, ми не могли брати участь у виборах."

У березні 1990 року В'ячеслав Чорновіл був обраний депутатом Львівської обласної ради та Верховної Ради України. Він був одним з лідерів радикального крила демократичної частини Верховної Ради — Народної Ради.



З квітня 1990 року до квітня 1992 року —  
голова Львівської облради та  
облвиконкому. Восени 1991 року В’  
ячеслав Чорновіл був кандидатом у  
Президенти України (2 місце, 7 420 727  
голосів або 23,27%).



У жовтні 1991 року на Великій козацькій раді В'ячеслав а Чорновола обрано гетьманом українського козацтва. З квітня 1992 року — на постійній роботі в парламенті України. Народний депутат України двох наступних скликань — 1994 і 1998 років.






Керівник депутатської фракції Народного Руху України. З 1995 року член української делегації в Парламентській Асамблеї Ради Європи. Шеф-редактор незалежної громадсько-політичної газети "Час/Time" (з січня 1995 до травня 1998) і "Час" (з жовтня 1998 до березня 1999).





25 березня 1999 року В'ячеслав Чорновіл загинув за нез'ясованих обставин в автокатастрофі на шосе під Борисполем, на місці загибелі встановлено справжній козацький хрест. Поховано видатного українського державного діяча на центральній алеї Байкового кладовища.





Він і донині залишається стратегічним генієм українського національного самоусвідомлення, структурований практикою філософ дисидентства, людина вершинної суспільно-демократичної думки ХХ століття, український демократичний "фундаменталіст".

Він не став Президентом України. Але став її національним Героєм — посмертно. Його вбили в русі — у дорозі, по шляху до тієї, іншої України, за яку він платив здоров'ям і життям.





Дякую за увагу!